

FROM GRANADA, SPAIN

From a letter that accompanied Francisco A. Julio Giménez' (alum 95) questionnaire

I think you'll remember me: I'm Francisco, that Spanish boy who participated in the *Zumer-program* in 1995. I have wonderful memories of my staying in New York that summer. Although I have tried to keep in touch with YIVO and some classmates, it's not an easy thing when you live in Spain and *unfortunately* you don't have many (any?) opportunities of practicing your dusty Yiddish.

That summer '95 was a real thing to me, from both the professional and personal point of view. It was the end of a stage and the beginning of a new life. After the Summer Course I worked hard on my Ph.D. on Bashevis Singer and last year I concluded my work and defended my thesis in the University of Granada. It was a successful experience and I kept a terrific memory of that day when the walls of the University of Granada heard about Yiddish words, Singer's work and the

world of Yiddish. People told me I had successfully transmitted my love for Literature and my admiration for Yiddish culture. Now I'm very busy trying to publish my work on Singer, but the possibilities are limited.

In September I start working on the translation to Spanish from the English version of some of Singer's short stories which have never been translated in Spain. I am determined to keep on working on him and there is a lot to do... By the way, *Shadows on the Hudson* has recently been published in Spanish with a translation from the original Yiddish. It's the first time it happens in Spain. Previously, all Singer's work had been translated to Spanish from English versions.

6th of July, 2000

פֿון גראַנאַדאַ, שפּאַניע

פֿון אַ בריוו פֿון פֿראַנסיסקאָ א. הוליאַ הימענעז (אלומ' 95)

אָפֿשער געדענקט איר מיך. דאָס בין איך פֿראַנסיסקאָ, דער שפּאַנישער בחור וואָס האָט שטודירט אין 1995 אין דער זומער־פּראָגראַם. כ'געדענק זייער גוט דעם זומער אין ניר־יאָרק און ס'איז בנז מיר געבליבן זייער אַ וואַרעם געפֿיל דערצו. כאָטש כ'האָב געפרוווט בלייבן אין קאָנטאַקט מיטן יוואָ איז מיר שווער – אַז מע וווינט אין שפּאַניע האָט מען פּמעט נישט מיט וועמען צו רעדן קיין ייִדיש וואַרט. דער זומער 1995 איז מיר געווען זייער וויכטיק, סנז פּערזענלעך, סנז פּראָפּעסיאָנעל. ס'האָט זיך געענדיקט איין תקופֿה פֿון מנין לעבן און אָנגעהויבן אַ צווייטע. נאָכן זומערקורס האָב איך זיך אָפּגעגעבן מיט מנין דיסערטאַציע וועגן באַשעוויסן און געאַרבעט זייער שווער. פֿאַר אַ יאָרן האָב איך זי פֿאַרענדיקט און אויסגעהאַלטן די פֿאַרטיידיקונג אינעם גראַנאַדער אוניווערסיטעט. ס'איז געווען אַ גרויסער סוקצעס און כ'האָב געשעפּט גרויס נחת, וואָס די מויערן פֿונעם אוניווערסיטעט האָבן געהערט רעדן וועגן ייִדיש בכלל און וועגן באַשעוויסעס ווערק פֿערט. מע האָט מיר טאַקע געזאָגט, אַז כ'האָב איבערגעגעבן מנין ליבשאַפֿט פֿאַר ליטעראַטור און פֿאַר דער ייִדישער קולטור. איצט וויל איך אַרויסגעבן מנין אַרבעט וועגן באַשעוויסן, נאָר ס'קומט מיר אָן זייער שווער.

סעפּטעמבער וועל איך אָנהייבן אַרבעטן ביים איבערזעצן פֿון ענגליש אויף שפּאַניש אַ צאָל דערציילונגען באַשעוויסעס וואָס זענען נאָך נישט אַרויס אין שפּאַניע. איך וויל זייער שטאַרק אַרבעטן בנז דעם און ס'איז נאָך דאָ אַזוי פֿיל צו טאָן... אַגבֿ איז נאָר וואָס אַרויס שאַטנס אויפֿן האַדסאָן אויף שפּאַניש, איבערגעזעצט פֿונעם ייִדישן אַריגינאַל. ביז איצט האָט מען אין שפּאַניע איבערגעזעצט ייִדישע ווערק פֿון די ענגלישע איבערזעצונגען. כ'קוק זייער אַרויס אויף אַנער בולעטין זומער אין ניר־יאָרק. ס'וועט זיין זייער אַ גוטע געלעגנהייט, מיר זאָלן זיך קענען אַרויסזאָגן וועגן ייִדיש און בלייבן ווונטער אין קאָנטאַקט. כ'דערמאָן זיך מיט אַ שמייכל אין די פֿאַר חדשים וואָס כ'האָב פֿאַרבראַכט אין דער גרויסער שטאָט ניר־יאָרק, אין די סטודענטן וואָס כ'האָב זיך מיט זיי פֿאַרחֿרט, אינעם באַקענען זיך מיט אַ ניער קולטור און אין דער ליבשאַפֿט, וואָס די לערערס מיט די תּלמידים האָבן אַרויסגעוויזן איינער דעם אַנדערן.

FROM DOWN UNDER

Celina Koronczyk, a young Bundist from Melbourne, Australia, wrote the following in a letter to Yankl Salant:

Not so long ago, I had the pleasure of studying Yiddish at the Uriel Weinreich Program of Yiddish Language, Literature and Culture at Columbia University in New York. Not only was I surrounded by all elements of Yiddishkeit, but I was also surrounded by so many incredible people from all over the world, learning and teaching our mame-loshn - Yiddish! The course was wonderful, filled with diversity and variety, with so much to do and learn. The atmosphere itself, the energy all these Yiddish lovers created was amazing, too difficult for words to describe.

Another highlight was living in the *Yidish-hoyz* on campus with some of the other Yiddish students. We slept, ate, worked, cooked and even breathed in Yiddish. We had Yiddish music playing as we'd read Sholem Aleichem's plays or Manger's poems and helped one another with our *hey-marbet*. We'd visit or be visited by our Yiddish neighbors. Overall, I had the time of my life and will carry this unforgettable memory with me forever. Long Live Yiddish!

Khavershaft,
Celina Koronczyk